

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐπισημασμένον ὑπὸ τοῦ Ἐπισημασμένου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς μαρτυροῦν ἐπὶ τὴν χάριν ἡμῶν ὁμογενεῖα καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγκασμα ἀξιόστον καὶ χρησιμώτατον ἐπὶ τοὺς καιροὺς.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικῶς	Ἐξωτερικῶς
Ἔτησις . . . 30, 10.—	Ἔτησις . . . 50, 20, 12, 50
Ἔξαμηνος . . . 5, 50	Ἔξαμηνος . . . 6, 50
Τριμήνιος . . . 3.—	Τριμήνιος . . . 3, 50

Ἄι συνδρομαὶ ἀρροῦνται τὴν 1ην ἐπέσινον μηνὸς.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1878
ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΒΛΩΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΚΥΡΥΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικῶς. Λεπ. 20. Ἐξωτερικῶς. Λεπ. 25
Φύλλα προσηγομένον ἑσθῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστων λεπτῶ 24
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὅδος Ἐδραϊκῶν 28, παρὰ τὸ Βαγδάκιον

Ἐπισημασμένος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 12 Μαΐου 1918

Ἔτος 40ον, — Ἀριθ. 24

Ἡ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυστικιστικὸν ὑπὸ ἸΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Κατόπιεν ὁ Ἄυριον καὶ ἡ Πέγκροφ ἀφίσαν τὴ θάλασσαν, ὅχι χωρὶς τὰ ὑποστῶν καρμιά δεκαετία λουρεμίας, διεσχίσαν τὸ νησάκι μ' ἄλλοι τῆ γρηγοράδα, ἐπέδησαν στήν πύργον, περῶσαν τὸ κανάλι τὴν στιγμήν ποὺ ἡ δευτέρη βάρκα ἐπέθανε στή μέσημβρονή ἀκρῆ, καὶ ἐβράξαν τὰ χροῖον σφῶν σὴν Καμίνα.

Μόλις ἐνόθησαν αὐτοὶ μετὸν Κύρο Σμιθ καὶ τὸν Χάρμερτ, οἱ πενήντα τῆς πρώτης βάρκας ὄρμησαν σὴν νησάκι καὶ τὸ ἐπῶσαν ἐπ' ἀκρῆ ὅς ἀκρῆ.

Σχεδὸν τὴν ἰδίαν στιγμήν, ἀκοῦθησαν νεὸν πυροβολισμοὶ ὑπὸ τὸ στόμιον τῆς Ἐδραριστίας, ὅπου ἡ δευτέρη βάρκα εἶχε πλησιασῆ. Ἀπὸ τοὺς ὅκτω ἐπιβάτες τῆς, δύο ἐπληρώθησαν θανάσιμα ἀπὸ τὸν Γεδεὸν Σπίλεττ καὶ τὸν Νάβ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ βάρκα ἐπέσε ἐπὶ τῆς ἐκείνης τοῦ σσιμίου καὶ ἐγενε κρημνισία.

Οἱ ἔξη ἐπιβάτες ποὺ ἐσοῦν ἀκόμη, βρέθησαν τότε σὸν νερὸν. Καὶ ἀριστεροῦτες τὰ τοῦρκια τοὺς ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλαι, γὰρ γὰρ μὴ βραγαῶν, κτωρθώσαν γὰρ βροῦν στή δεξιὰ ἐκτὴ τοῦ ποταμοῦ. Ἀπὸ καί, βλέποντες δι' ἦταν πολὺ ἐκτεθειμένον σὸν πῶδ τῶν κρημνισμένων ὑπερασπιστῶν τοῦ νησιού, τὸ βραχὺ σὴν πῶδια πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ναναίου καὶ ἐστάθησαν ἐκεῖ αὐτοὺς δὲν τοὺς ἐφῶσαν ἢ σφάτες.

Ἡ κατάσταση λοιπὸν τῶρα ἦταν αὕτη: σὸν νησάκι, ὀδεκο καταδίκαι, πολλοὶ ἐπ' αὐτοὺς βέβαια ἐπληρώθη, ἀλλ' ἐχόντες ἀκόμη στή διαθέσει τοὺς μιά βάρκα. Στὰ νησὶ, ἀλλοὶ ἔξη δὲν μπορούσαν ὅμως γὰρ φθάσουν σὸν Γραντινὸ Παλάτι, γὰρ τὰ ἐπῶσαν γὰρ περῶσαν τὸ ποτάμι, ποὺ τὰ γερῶρα τοῦ ἦταν σφοδρῶμα.

— Καλὰ πάμε! ἐπῶναξ ὁ Πέγκροφ μπαίνοντας σὴν Καμίνα. Κύρο Σμιθ, πάμε καλῶ! Τί λέτε καὶ οἱ;

— Ναιίί, ἀποκρίθη ὁ

μηχανικός, δὲν ἡ μάχη θὰ λάβῃ τῶρα νέα φάσι, γὰρ δὲν μπορούμε γὰρ ὑποθέσασμα, δι' οἱ καταδίκαι αὐτοὶ εἶνε τόσο κοντοί, ὥστε γὰρ τὴν ἐξακολουθήσουν μετὸν ἰδίους δυσμενεῖς γὰρ αὐτοὺς ὁρους.

Τὸ κανάλι ὅμως δὲν θὰ τὸ περῶσαν ποτέ, εἶπε ὁ Πέγκροφ. Ἡ καταπινακτικὸν τοῦ Ἄυριον καὶ τοῦ κ. Σπίλεττ εἶνε πάντα ἐτοιμῆς γὰρ τοὺς ἐμποδίσουν.

— Τί γὰρ σοὺ κάρουν ἢ καταπινακτικὸν μπροστὰ σὴν κανόνια τοῦ παραβίου; εἶπε ὁ Χάρμερτ.

— Μὰ τὰ βροῖν δὲν εἶνε ἀκόμη σὸν κανάλι.

— Ἄν ἔλθῃ ὅμως; ἀποκρίθη ὁ Κύρος Σμιθ.

— Ἀδύνατο! Θὰ κινδύνει γὰρ πῶς ἐξὸ καὶ γὰρ χάθῃ.

— Ναι, ἀποκρίθη ὁ Ἄυριον, ἀλλὰ μπορεῖ γὰρ ἐπιφεληθῆ ἀπὸ τὴν καλιόροια καὶ γὰρ μὴ, χωρὶς ἄλλο κίνδυνον παρὰ γὰρ καθῆρη σὴν ὀχρῆ. Καὶ τότε τὰ κανόνια δὲν θὰ μᾶς ἀφῆσαν γὰρ κρατήσουμε τῆς θέσεως μᾶς.

— Ἀλλ' ἴσως, ποὺ γὰρ πῶρ ἢ ὀχρῆ; ἐπῶναξ ὁ Πέγκροφ. Καὶ γὰρ, οἱ καταπινακτικὸν αὐτοὶ ἐτοιμῶνται γὰρ σαλπάρουν.

— Θὰ ἀποχωρηθῶμε ἴσως γὰρ καταπινακτικὸν σὸν Γραντινὸ Παλάτι, παρατήρησε ὁ Χάρμερτ.

— Νὰ ἴδωμε! ἀποκρίθη ὁ μηχανικός.

— Ὁ Νάβ ὅμως καὶ ὁ κ. Σπίλεττ;

— Θὰ ἴδωμε καὶ αὐτοὶ καὶ θὰ γυρίσουν ὅταν θὰ εἶνε καιρὸς. Ἄυριον, ἐτοιμῶνται. Ἡ καταπινακτικὸν θὰ μιλήσῃ τῶρα.

Ὁ Ἐδραριεὺς εἶνε μισοσημῶσθ τὴν ἀγκυρὰ τοῦ καὶ ἦταν φανερόν ὅτι ἐτοιμῶνται γὰρ πλησιασῆ σὸν νησάκι. Ἡ θάλασσα θνήσκωνε ἀκόμη μιάμιον ὄρα καὶ ἐπειδὴ τὸ ρεθμὸν δὲν ἦταν τόσο δυνατὸν, τὰ βροῖν θὰ μπορούσαν γὰρ μανοῦβραση. Ἀλλὰ ὅσο γὰρ γὰρ μὴ σὸν κανάλι, ὁ Πέγκροφ, — καὶ ὡς εἶπε ὁ Ἄυριον, — δὲν μπορούσαν γὰρ παραδεῖσθ, ἀπὸ τὸν τόλμοσος γὰρ τὸ ἐπιχειρήσῃ.

Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα, οἱ πειραταὶ ποὺ κατεῖχαν τὸ νησάκι, προχώρησαν σιγᾶ-σιγᾶ πρὸς τὴν ἀντιθετὴ ἀκρῆ καὶ δὲν τοὺς χωρίζε τῶρα ἀπὸ τὴ στερηὰ παρὰ τὸ κανάλι. Ὁπλισμένοι μετὰ πύργον, δὲν μπορούσαν γὰρ βλάψουν τοὺς ἀποκρίκους ποὺ φύλαγαν σὴν Καμίνα ἢ σὸν στόμιον τῆς Ἐδραριστίας; ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἦσαν ὅτι αὐτοὶ εἶχαν καταπινακτικὸν ποὺ ἐπῶσαν μακρῶν, δὲν ἐπῶσαν ἀναγκαῖο γὰρ φυλακίζονται καὶ ἔτσι ἀκατάπτοι περῶσαν σὴν ἀκρογιάλια.

Δὲν ἀρῶσαν γὰρ ἐννοήσουν τὸ λάθος τοὺς. Ἡ καταπινακτικὸν τοῦ Ἄυριον καὶ τοῦ Γεδεὸν Σπίλεττ ἐναμιλλῶσαν καὶ θὰ εἶσαν, φαίνεται, πολὺ δυσχερῆ σὴν πραγματὰ σὴν δύσ' ἀπὸ τοὺς καταδίκαιους, γὰρ τὸ ἀπέσος ἐπε-

«Τὸ βροῖν χροῖσθησε σὸν δύσ...»

σαν ανάσκελα. Οι άλλοι δπου φύγη-φύγη-δεν έακέρθησαν κάιν να σηκώσουν τούδελη-γαμένους ή σκοτωμένους συντρόφους των, για να φθάσουν τρέχοντας στην άλλη άκμή του ποταμού, να πηδήσουν στη βάρικα που τους περιμένε και να χρίξουν να λείνουν βιαστικά προς το βόρειο.

«Ουτά λιγάτικοι! έφάνατε ο Πέγκρο. Πάμε καλή!

«Όχι και τόσο! άποκριθήκη ο Άδριαν, γεμίζων την καρμπίνα του. Δέν βλέπετε που το βρέκι ξεκίνησε;

Πραγματικώς, ο «Γοργός» σήκωσε πια την άγκυρα του κι άρχισε να πλέη προς την έξοδ. Ο άνεμος φυσούσε από τη διάλασσα. Δύο πανιά μόνον είχαν άνοιχθί, το παρακέτα κι ο μέγανος φύλλος, και σιγά-σιγά το βρέκι, έπλησίασε.

«Από την Εύχαριστία κι' από τα Καμίγια, παρακολούθησαν τα κινήματά του χωρίς να δίνουν σημαία ζωής, αλλά όχι και χωρίς άνησυχία...» «Ω, θα ήταν φοβερό ή θεός των άποίκων, όταν θα βρισκονταν έκτεθειμένοι, από μικρή άπόσταση, ανά κανόνια του βρικού και δεν θα μπορούσαν να νταπακοηθούν άποτελεσματικά! Και πώς θα εμπόδιζαν τότε τους κακούργους εκείνους να ποβιβασθούν...»

(Έκται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΊΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΊ

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Αγαπητοί μου, η άλλη πνευματική έορτή, σμενη τελετή της Τέχνης, έγινε την περασμένη εβδομάδα: Εποικαλιπτήρια της προτομής του Σαμάου Σαμάρα, που στήθηκε από τον Δήμο Αθηναίων στο κοινό περιβόλι του Δημοτικού Θεάτρου. Έινε το πρώτο μνημείο που θνήσκον στην προτείνουσά μας γιά «Έλληνα μουσικό, το πρώτο άκμα, που τιμή έβαν «Έλληνα καλλιτέχνη. Πραγματικώς, άν γευόσαστε όλη την Αθήνα, δέν θα βρήτε ούτ' ένα μάμαρο, ούτ' ένα μαριμαράκι, άφιερομένο σ' ένα ποιητή, σ' ένα συγκροφέα, σ' ένα ζωγράφο, σ' ένα μουσικό, σ' ένα γλύπτη. Δέν έχουμε παρά δυό-τρία αγάλματα ή μνημεία ήρώων κάμποσα — παρά πολλά μάλιστα — άθνικών είσεργετών και άνάμια σ' αυτά, έβαν ποιητή Βρόνονα, φιλέλληνα όμως, όχι Έλληνα, — σ' ένα Ρήγα Φεραίο, δίπλα στον Πατριάρχη, ως έθνομάρτυρα κι' όχι ως ποιητή. Οι μεγάλοι ποιηται της Νέας Έλλάδος δέν άξιούθηκα άκόμα να χονον το άνημείο τους στην ελληνική προτείνουσα. Ούτε Σολώμος, ούτε Βαλαωρίτης, ούτε Καλβος, ούτε Παράσχος. (Φαγασθήτε, ούτε ο Παράσχος, ο κατ' έσοχην Αθηναϊός ποιητής, το είδωλό του τόπου, δέν έχει μία προτομή, εκεί σ'αυτό άγτρο των Νυμφών, κοντά «στο μουσαείο» 1.) Κι' από τους μεγάλους συγγραφείς, ούτε Ραγκαβής, ούτε Ροΐδης, ούτε Παπαδιαμάντης, ούτε Βαζιηνός. Κι' από τους μεγάλους ζωγράφους, ούτε Γκώβης, ούτε Λύτρας. Κι' από τους μεγάλους μουσικούς, ούτε Μάντζαρως, ούτε Καρφές Μόνο, από κορυφές, πρώτος καλλιτέχνης, ο Σπύρος Σαμάρας.

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΑ

Μεγάλως βέβαια μουσικός κι' ο συνθέτης της «Φλόρα Μπαμπίλης», της «Μάρταρος», της «Ρέας» και της «Κρητικισούνας», — εδωματικής φήμης μάστρας, — άξίζει την τιμή που του έγινε. Άλλά πάντα από τον όρο να μη μείνη γιά πολλν και

πό μοναδικός, να ποτήνη γρήγορα τους αξίους του και τους άξιότερους του άκόμα συντρόφους. Η προτομή του Σαμάρα πρέπει να γίνη ή άπορχή του Πανθέου, που χρεώσεται να έδωρη ή ελληνική προτείνουσα τους άξιότους άνδράπους της Τέχνης και των Γραμμάτων. Ο ένος που έπινοπτεται την πόλη αυτή, τόσο ένδοξον από την αρχαιότητα, πρέπει να βλέπη ότι είνε σήμερα ή κεφαλή ενός νέου Βασιλείου, ενός νέου Έθνους πολιτισμένου, που και Τέχνη έχει και Φιλολογία. Και δθι το βλέπη καλά, άν βλέπη στις πλατείες της και στα πάρκα, αγάλματα ή προτομές Έλλήνων ποιητών, συγγραφέων, μουσικών, ζωγράφων.

Μιά τέτοια γνώμη έξέφρασα, γράφων από ήμερον στις «Αθήνας» γιά την προτομή του Σαμάρα. Κ' είδα με μεγάλη μου χαρά να την άσπάζονται άμέσως κι' ή αθηναϊκή κοινωνία κι' ή Δημοτική Αόχη. Ο δημογεώργης μάλιστα κ. Παύτος μεταχειρίσθηκε σχεδόν το ίδιο μου τα λόγια, γιά να μας δώρη έπισήμως την καλή υπόθεσι. Κ' ίδου τι είπε στο λόγο, που έξερώνησε κατά τ' άποθεσινά άποκαλιπτήρια: «Θά έπιτραπή εις τον Δήμον Αθηναίων να πιστευσή, ότι δια της σημαντικής τιμής προς την μνήμην ενός μεγάλου έργατου της Τέχνης, γίνεται εδύτης άπορχή ενός γενικωτέρου βλεψων καλλιτεχνικού Πανθέου, άποδεικνύοντας ότι το αρχαϊον πνεύμα, βραδέως άλλ' άάσφαλως, καλινούται εις την κοιτίδα του». Ας τ' ευχέσθε και πάλι!

Δός άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

[ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ο' ΝΕΒΕΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' (Συνέχεια)

Οι άδελφοί Γωρέ ήσαν γεμάτοι έγερνητικότητα. Άντι να καταβήθουν από την κακοτυχία και να σταυρωθουν τα χέρια, περιμένοντες το θάνατο, κινήσαν ενθους πώς να τον άντιμειασθούν. Και πρώτα πρώτα θέλησαν να ίδουν πόσα τρούφιμα και πόση κασίμη ήλη είχαν.

«Άλλοίμονο! ούτε τα φαγάκια που τους έβαν ήσαν πολλά, ούτε τα ξερούλαδα και τα φράγανα που είχε μέσα ο Πύργος.

«Άλλά όταν είδες την άησυχία των παιδιών, ο Παύλος τους είπε:

— Μπορείτε να κρατήστε ό, τι έχετε γιά σάς. Γιά μένα μη σάς νιάσει. Έγώ έχω το ψωμί μου και το τυρί μου, δά μοι φθάσουν γιά πολύ καιρό. Άν θέλετε μάλιστα, σάς δίδοω και το ψωμί μου. Άν σάς χρειάζεται, εδωσίστες. Έγώ είμαι πιο συνειδημένος από σας να στερούμαι και άντέχω και στην πείνα κι' σ' όλα.

— Όχι, όχι, Παύλε! δέν το έννοσημέ έτσι εφώνησε ο Δοναλδ, κινών τον ώμο του καλού οδηγού. «Ό, τι έχουμε θα το μαίρασθουμε και οι τρεις ως το τελευταίο κομματάκι. Εν τούτοις σ'ετχάριστοίμε πολύ γιά την ευγενική προσφορά σου. Μας θυμίζει την ιστορία των στρατιωτών του Κλέιβ, που ο όσιός μας την διηγείται συχνά.

Και ο Δοναλδ διηγήθηκε τού Παύλου την συγκινητική αυτή ιστορία: Οι Ινδοί στρατιώται του Άγγλοστρατηγού Κλέιβ, πολιορκημένοι κάποτε σ' ένα φρούριο, από έχθρους είκοσι φορές περισσότερους, την στιγμή που ή πείνα ήρχισε να γίνεται άγνώφορη, προθυμοποιήθηκαν να προσφέρουν στους Άγγλους συντρόφους τους όλα το όσι που ήσαν σ' όλο ψωμί σ' όλο τυρί.

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ο συνοδεύων την λύσον με 10 λεπτά, θα λάβη άπ' όλο μέρος εις την Κλήρωσιν. Έάν όσέη να δημοσιευθ ή και τέρμα του εις τους Άύτας, πρέπει να έσωλισση λεπτά 25 εις γραμματόσημον.)

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

(Ο συνοδεύων την λύσον με 10 λεπτά, θα λάβη άπ' όλο μέρος εις την Κλήρωσιν. Έάν όσέη να δημοσιευθ ή και τέρμα του εις τους Άύτας, πρέπει να έσωλισση λεπτά 25 εις γραμματόσημον.)

α.) Παίζοντο

Έστάλη από Γεωργ. Α. Γιαννακοπούλου

ΣΟΣ	ΘΟΣ
ΟΣ ΧΙ Ι ΚΑΡ ΟΣ	ΠΑ ΚΑ

Έσσαρες νήσοι του Αιγαίου.

β.) Αις τους Γαλλομαθίς Έστάλη από το Τεονόβι της Λευτεριάς Ρεϊε-Μόλε.

Il faut bien le mal pour le rendre.

Αύσεις τού 20ού φύλλου α.) Νείλος, Νείλη, Ζαμβέζης, Οράγγης.—β.) Fais bien ce que tu fais.

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο μικρός Καστάνης, μπαγ στυγηνη, άξαφνα φωνάζει:

— Σωπάτε νακούσετε ταίριέ μου που κουδουνίζει!

(Τρυφόνός).

Έστάλη από τού Στρατ. των Έλλήνων

ΑΡΑΒΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΑΛΑΣΣΩΣ"

Αθήνα, 56 δόκος Ερσιλίδου την 8ην Μαΐου 1918.

ΑΠΟ την ήμεραν που έδημοσίευσα, ότι χριει εις το στήμα μου τα χερσπαλειά των Αθηνών δέν έχουν και ότι όποιος μού βρή, το άγοράζω και 100 δραχμή: την δεσμεύω καθημερινώς έχω... ταίρια και προτάσει! Φαίνεται ότι πολλοί, κ' έδω και εις τάς Έσπερας, προσέβιντες την ήλιψιν και την ύψωσιν, κειώρθωσαν, δέν έζύρω πώς, να προμηθεθούν διάφορα χερσι, και τούρα τά θεάθουσαν. Άλλά κανήν άπ' αυτά δέν είνε εις το στήμα μου, όλα προσυδόμενα, και μου ζητούν 125 και 130 δραχμάς την δεσμεύω! Άν ήλεα δηλαδή να ταγόρασω, θα έπρεπε να διατιμήσω το περυσάειον φύλλον μου τουλίζωντον 30 λεπτά, δέν να βγάλω. Δέν μου λέγων όμως και ποίος άάγοράς τέσσαρες σελίδες εις τέτοιαν τιμήν!

Άλλοι πάλιν άπορούν πώς ή «Διάπλασι» μόνον δέν έχει χερσι, ένν έδιδονται τάρα άλλα περιοδικά και έφημερίδες. Τού άπαντα, ότι αι έφημερίδες έπύραν χερσι από την Κυβέρνησιν, ένν ή Διάπλασι δέν έπύρη. Έξήτης, άλλά δέν υπήρχε πλέον να τής δώσουν. Άλλά, και αι έφημερίδες έκδιδονται τώρα εις το ήμισυ και τερδόνται εις το διπλόν και τριπλόν (10 και 15 λεπτά). Όσον διά τά περιοδικά, μερικά έως ήμπερασαν να ποθηκίωσαν χερσι προ καιρού! Η Διάπλασι όμως δέν ήμπερσε, όποιος δέν είχε σ' άπαίτουμένα κερφάλια.

Παρορθέματα. —Εις την τελευταίαν Κλήρωσιν των Δώρων, ο έριθμός 761 έδημοσίευθη κατά λάθος δύο φορές. Την δεύτεραν φορά είνε άντι του άριθ. 16. —Κατά λάθος επίσης, ο τρύχος 173ος Διαγωνισμός των Δώρων, από τού 20ού φύλλου κ' έδωθεν, φέρεται ως 137ος. Δι' ορθώσατέ τα.

Ραίλας επιστολάς μου έστειλαν ουτή την εβδομάδα οι έξη: Δροσούλα

βαιώνοντες ότι σέκοι θα εύχαριστούν άν τους έβαν μόνο το γερό που ή ερησιμένη γιά το βράδιο, δηλαδή το ριζόνερο.

Όσο διηγείτο ο Δοναλδ, τ' άπόστου τού Παύλου ζήρησε, τα μάτια του έλαμπαν και όλη ή φυσιογνωμία μαρτυρούσε, ότι τα εδγενικά αυτά αίσθήματα έδρσαν μέσα του μίαν άσχησι.

Και οι τρεις, ένθαρουνόμαιο από τ' σκέπη ότι ο ήρωισμός, ή γενναϊότης βοηθί τον άνδραπο να ύποψήση και να άντέχη, άπεράσιαν να δεχθόν και αυτά γενναίοι.

Σ' αυτό το άγαμέτα, τί έκαναν οι φίλοι έδως στην Άγγελή;

Ο κ. Μπραϊτιαν κι' ο στρατηγός, στην άρχή, δέν άνησυχον πολύ. Άλλά τί προί της άλλης ήμέρας, άπορεώθησαν να αναγορίσουν την σοβαρότητα της καταστάσεως. Γιατί κι' ή άλλη αυτή ήμέρα, που γιά πάλιν καιρο κινούσι θα την θυμούνταν στην κοιλάδα της Άγγελής με το όνομα Μαύρη Πέμπτη, δέν έφερε καμιά καλλιτέρευσι. Πάντα ο ίδιος σκατειός ούρανός, το ίδιο πυκνό χιόνι, ο ίδιος λυσασιμένος άνεμος. Πρίν βγούν από το δωμάτια τους, ο κ. Μπραϊτιαν κι' ο στρατηγός, άρχισαν κιόλα να μαδύσωνται στο χωριό ή καταστροφές που έγειναν τή νύκτα. Ο κεντρικός όδρός της Άγγελής ήσαν κλεισμένοι από το χιόνι. Έργάτες πολλοί πολεμούσαν να τον άνοξουν. Άλλά τού κάκου μόλις έσκαβαν ένα χανάκι, τ' ήνοι έπερσε και τ' άναγαμίσε. Κανένα τράϊνο δέν είχε φθάση από χές.

Ένας ταχυδρόμος από το Βιτόλο, που έδοκίμασε να παρξείσψη μ' όλη τη χιονοθύελλα, άναγκάστηκε να ξεβήση στο όραιο και να πασατίση ταμάσι του. Σέροντας τάλογό του από το χιόνι, με μεγάλο κόπο κινούσασε να φθάση σά πρώτα σήτια της Άγγελής. Ένας άχθόφρος, μισοθάμμένος στο χιόνι, μόλις και μετά βίας σώθηκε από κάτι ζυλόθπους. Πολλά σπατάκια χριστιάνων από χιονοστιβάδες κι' οι κάτοικοί τους έμειναν άστεγοι, άλλα κι' εύχαριστημένοι που γλύτωναν τή ζωή.

Άλλά όσο προχωρούσε ή ήμέρα, έφθαναν είδήσεις τρομερότερης. Τούρα άπηχαν και θάματα. Και ζωά και άνδριοποι, είχαν βρή το θάνατο την τραγη έκείνη νύκτα.

Τα τρία παιδιά έξακολούθησαν να λέσκουν, ένν ο άνεμος λυσοούσε και το χιόνι έπερσε σά να μην ήθελε να πάψη ποτέ. (Έκται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΔΡΟΜΟΙ

Στη ζωή δυό δρόμοι είν' άνοιγμένοι: ο ένας γλωρός κι' έρημος περη, δίχως κάμα ή κόπο καρβάνιαι κι' άπ' τα πιο άμορφά του τα βουνα. Ο διαβατής μόλις τον εξαγορίζει, — σαν γερό, που όκεί μέσ' τ'ή φραγή, και το θηρό μουμουσίωμα του πνίγει μέσ' ζτους άιμούς, γύρω άπ' την πηγή.

Ο άλλος, — ερήμα άσέλβωτο λέσ' μολά, — με τού αλώνιον μόχθου τον έδω, [εί. μέσ' στα πόδια του Άσωτων παφάζει και τ'ό Ίεϊνα στάρπη τον τροχό. Ο ένας στέκει — δ άλλος δά θα σβύση — δ ένας βγαίνει άπ' τ' άλλον τον χαμό: — Καρφερα τ' αθάει έχουν βαρκίσει και φιλοδοξία των ποταμό.

[Alfred de Musset]

ΤΕΛΟΣ ΑΓΡΑΣ

ΟΙ ΓΕΡΟΙ

[Διήγημα τού Alphonse Daudet]

[Συνέχεια έδε σελίδα 167]

Το διάβασμα αυτό, φαίνεται, είχε θαυματουρήσει σ' όλο το σπύρι. Ο γέρος κινούσταν στην πολυθρόνα του, οι μύγες στο ταβάνι, τα καναρίνια στο κλουβί τους, έκαι κοντά στο παράθυρο. Το μεγάλο ρολόγι ορχάλιζε: τικ-τάκ, τικ-τάκ. Και μέσα στον γενικό αυτό λήθαργο, το κοριτσάκι έξακολουθούσε το διάβασμα του σοβούρα: «Άμέ... σως... δύα... λέ... ον... τες... έθ... μη... σαν... κά... τον... κα... τα... σπ... οα... γέν...»

Αιτή τη στιγμή μιλία. Οι λέοντες τού Άγίου Ειρηναίου, όρμώντες στην κίμαρα, δέν θα προξενούσαν τόσο τρομό, όσον έγώ. Η μικρή βιάζει μια φωνή το μεγάλο βιβλίό της πέφτει, τα καναρίνια, οι μύγες ύπνου, το ρολόγι κτυπά, ο γέρος πετιέται όρθός, τρομαγμένος κ' ένώ σαπιασμένος λιγάκι, σκαματώ στο κατάφλι και φωνάζω δυνατά:

Καλήμέρα σας, καλή άνθρώποι! Βίμαι φίλος τού Μαρξί! —Ω, να βλέπατε τότε τον καιμένο τον γερό, να τον βλέπατε πώς ήλθε σέ μένα μ' άπλωμένα τα χέρια, πώς μαγκύλιωσε, πώς μ' φίλησε, και πώς άρχισε να τριγυρίζει παρατρελισμένος μέσα στην κίμαρα, κίνοντας:

Μπιά!... μπιά!... μπιά!... Όλας ή ζάρες τού προσώπου του γελούσαν. Έιχε κοκκινίσση. Και τραύλιζε:

Μπα, καίρι μου!... μπιά, καίρι μου!... Έμεινα πύγε στο βράδο, φωνάζοντας:

Μαρμέτα! Μαρμέτα! Μιά πόρτα άνοίγει, ένα τρέμμα σάν πογκιού στο διάδρομο και νά, ή Μαρμέτα!... «Α, τί χαριτωμένη γορηλία, με τί οικονομία της, που είχε κίτρινα φιογκάκια, με το σκούρο μελιτζάνι της φουστάνι και με το κεντημένο της μαντίλι, που το κρατούσε στο χέρι, γιά να μη τμήνη κατά τη συνήθεια του καιρού της!... Πράγμα περίεργο και σύμνητικό: Τα δυό γερντάκια έμοιαζαν. Μ' ένα φουστάνι και με κίτρινα φιογκάκια, κ' έκείνος θα μπορούσε να λέγεται Μαρμέτα. Η άλλην ή όμως Μαρμέτα πρέπει να κλαψε πολύ στη ζωή της, γιατί ή τιν άκόμα πιο ζωομένη κι' από τον άντρα της. Όπως αυτός, κ' εκείνη είχε κόκκα της ένα κοριτσάκι τού Ορφανοτροφείου, που δέν την άφιγε ποτέ. Και το συγκινητικώτερο άπ' όλα, αλήθεια, ήταν να βλέπη και τις δυό γέρος να τους φυλάγων και να τους διαφεντεύουν ή δυό μικρούδες όρφανές με της ποδιές της γαλαίμας.

Καθώς μιλησε, ή Μαρμέτα άρχισε να μου κάγη μια μεγάλη ρεβερόνη, αλλά με μια λέξη, ο γέρος της την έκοψε στη μέση:

Είνε φίλος τού Μαρξί! Η Μαρμέτα τώρα τρέμει, κλάει, κίνει το μαγνήλι της, γίνεται κόκκινη, κατακόκκινη, άκόμη πιο κόκκινη από κείνον. —Κι' αυτοί οι γέροι! Μιά σταλιά μόνον αίμα έχουν

στης φλέβες τους, και με την παροαική συγκίνησι, τους ανεβαίνει όλο στο πρόσωπο!

— Μιά καρέλα γοήγορα!... λέει ή γορή στη μικρή της.

— Άνοιξε τα παραθυρόφυλλα!... φωνάζει ο γέρος στη δική του. (Έπεται συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΚΚΙΑΣΗΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 174:

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ Β'. ΕΒΔΟΜΗΝ ΤΟΥ 1918.

1. — Εις τόν Διαγωνισμόν τούτον δικαιούσται να λάβουν μέρος άοριάν μιν, όλοι όσοι έχουν γεννώσασιν δια τ' 1918, επί πληρωμή δέ λεπτών 50 εις γραμματόσημον, οι λοιποί συνδρομηται, και δραχμάς μέσ' 50 άγορασταί.

2. — Έιστος: τών διαγωνιζομένων όφειλει να στείλη από μίαν Συλλογήν Πνευματικών Ασκήσεων πρώτον, *ιδιαν του, δημοσιεύσαν, αι όποιαι είν ποίει να είνε ούτε άλιγότεραι τών 10, ούτε περισσώτεραι τών 15.*

3. — Κάτωθεν της τελευταίας Πνευματικής Ασκήσεως, μετά την λέξιν Τέλος, ή διαγωνιζόμενος όφειλει να γράψη την έτις «Διαθεδαιώσιν» και να υπογράψη αυτήν με το αληθές του όνομα: «Επί λόγω τμή, διαθεδαιω την Διάπλασιν, ότι όσαι τάς άνωτέρω Πνευματικάς Ασκήσεις συνέθεσα μόνο: μου, ουδέμιαν δ' έξ αυτών άντέγραψα άλλα, γρόθεν εκ χειρογράφου ή εντύπου, ούτε ήκουσα (έντός των Δημιωδών Αϊνιγμάτων), λεγομένην παρ άλλου».

4. — Συλλογαί, περιέχουσαι άντιγραμμένας άλλοθεν, ήτοι κλοπιμαίας Ασκήσεις, αποκλείονται τού Διαγωνισμού. Αποδειγματικά καταγγελίαι περί τούτου, είνε δεχται από πάντα άναγούστην.

5. — Η συλλογή πρέπει να είνε δω το δυνατόν πλήρη, να περιέχη δηλαδή Ασκήσεις όλων των ειδών.

6. — ΑΠΕΝΑΝΤΙ έίσότης άσκήσεως, εις το περιόριτον της σελίδος, πρέπει άφεκται: να είνε γραμμένη ή λύσις της.

7. — Όσοι ληρηνήσων ή παραλείψων σκοπήμας να σηματίσωσι εις το τετράδιον την ήλικιαν των, θα καταταχθούν εις την Άνωτέραν Τάξιν, *οίανδήποτε ήλικιαν και άν έχουν.*

8. — Αί Ασκήσεις πρέπει να είνε πολύ καθρογραμμέναί και εύανάγαστοι, εις μεγάλα εκ κοινού χάος τετράδια.

9. — Αί συλλογαί, επιγραφόμεναι: «Πνευματικά Ασκήσεις δια τόν 174ον Διαγωνισμόν» είνε δεχται από σήμερον μέχρι της: 30 Ιουνίου έ. ε.

10. — Κατά το διάστημα της Β' Έξαμήνου τού 1918 θα δημοσιεύονται εις την «Διάπλασιν» Ασκήσεις κατ' έλευθεράν έκλογήν, εκ των έγκριθσομένων τού παρόντος Διαγωνισμού αποκλειστικώς. Έως δέ να προκηρυχθ ή νέος Διαγωνισμός δια την Α' Έξαμήνιον τού 1919, οδεις θα δύναι να στέλη Ασκήσεις προς δημοσίευσιν.

Οι λοιποί όροι είνε οι αυτού με τους όρους πάντων των μεγάλων Διαγωνισμών, τους όποιους βλέπετε εις τ' 5 Κεφάλαιον τού Όληγού περί Βραβείων (φυλ. Ιου, σελ. 8).

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ τού τρένοντος 1918 Διαγωνισμου προς Σύνθεσιν Πνευματικών Ασκήσεων θα δημοσιεύθουν άργότερα.

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

(το πρώτο της και το χαρισμένο) Παπαρούνα της Πεντάλης (που εργαζόταν διδασκάλα; γιά μένα) Δίων της Χαιρωνείας, Τρολλοροσκάκις, Βίσι Πτωχόλας (συγκλητικώτατος!) Τρογοθώ της Δευτεριάς, Διαβολάκι της Χαλκίδος, Προσκασάκι του Εδδαίου κτλ. — Έπερίελα τὰς παραγγέλίας των και τὰς εὐχαριστῶ όλους διὰ τὰ καλά των λόγια.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΥΧΑΘΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος δρ. 2. Τὰ ἐγκρίνομενα ἢ ἀνανοῦμενα λογίζονται μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1918. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ἢ νήκουν εἰς ὄψιν, καὶ δεῦ ἀπὸ Ε εἰς κορυφαίαν.]

Νέα ψευδώνυμα: Ἰούλιος Κασσαρ, ἀ. (ΛΚ). Νυχτοκούλυθο, κ. (ΧΝ). Παγασαία Κόρη, κ. (ΜΚ). Εὐχὴ τῆς Μάνας κ. Ἀχιλλεύς τοῦ Ναπολέοντος, ἀ. Μαγαμένος Βασανός, ἀ. (ΚΣ).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ ἰ ἕως ε τὸ πολὺ προσέειπε λατρεῖα 50. Διὰ τὰς περιπτώσεων τὸ λατρεῖα ἢ λέξις.
Η. Μ. ἐπιχρυσωτὸν ἀετταλάξουν: — τὸ Σπαθὶ τοῦ Διάκου με Γενν. Λέοντος, Ἀνδρέου Ἑλληνοπ., Ἀδομνητινούλαν, Ἰεσόθρον. — ὁ Δίων τῆς Χαιρωνείας με Ἰδ. Ἑλλάδα, Νικ. τ. Ἄδρ. καὶ όλους τ. Δέοντας. — Τὸ Μικροῦ Ἀνδρονάκι με Ψωφιδέα καὶ Τρολλοροσκάκι με Δέοντα. τ. Νεμ. Γυιὸν τ. Ἰσμιου, Αἰτωλιὸν, Κόνιν, Διαβ. τ. Γεῖτ. Σερ. Δόξ. Κόρ. τ. Κυμαίων.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Ἰουλιανῆς Νεογένια (ἑστίασαν τὸν Μ. Βίβ. ταχέια ἀνάρωσιν) Ἡρώνα τοῦ Κελεῖς (στυμπαίσι; καὶ ὀμις πολλὰ σου ἔχω ἔχρηναι) Παγαγῆ Δ.Α. (ἄχραμα, ἀλλὰ δημοσιῶν δὲ μαρίσων καὶ ὅσα χυρὸν, διὰ κλήρου) Κ. Γεωργ. (νίποτι ἀκρυβῆ) Παγαγῆσαν Κέλην (εὐχαριστῶ, ἑστίασαν) Σειπεσίμων Δόδοθον (δὲν ζῆρὼ ἀκρυβῆ, ἔλειποναι καὶ κίοντες) Κυρ. Μελ. (μπράβο, καλὸς φιλογραφοῦ ἐστὶ καὶ σὺ ἄλλος ὁμοίος μου ἑστίειλε-χαπίσι, ἔβα ἔσθα μπλατίεσαι, διόκληθρον Ἀθῆν. Ἐπιστολὴν τοῦ Φεῖδωνος) Φρατζιόλαν τῆς Μιρκας (σοὺ ἔγεινε ἠκαλλιτέρα ὑποδοχὴ καὶ με τέτοιο ὀρεκτικὸ ψευδώνυμο μέλιστα) Μίκαν Κοντα. (διάβασε τὸν Ὅδηγόν σου τὰ λέγει ὀλι) Καπετῶν Ἀπαρτίαν (ἰάραλο τὸ Καταστατικὸ τοῦ Συλλόγου σας, καὶ ἡ σφραγὶς, καὶ ὀλι) Ἑλληρικὸν Παῖδα (πού τόπος; γιά στατιστικὰς ἰ τις τὸ ἐρχόμενον θὰ δημοσιεῖται ἢ πρὸς κριτικὴν τοῦ Δημοψηφισματοῦ; καὶ κατόπιν θάρχισον ὀσαφρα ἀποτελέσματα Διαγωνισμῶν Α.Μ.Νοβ. (ποῦ ὄρατε τὸ γραμματικὸν σου ἰ) Ἄδρ. Ἑλληνοπ. (ἔλαδα ὄπαρχει πρὸς 3,30) Διαβολάκι τῆς Γεϊτονιάς (μὴ λυπάσαι γι' αὐτό τίποτα δὲν θὰ νεκρωτῆ) Κ. Ζ. Λιβανόν. Γιά τὴν Πατριδα κλπ. κλπ.

Κόρην τοῦ Δουναβ, Κ. Α. Τσανγ., Βασίλδα τῶν Πόλων, Ναυτάπουλο, Χρίστον Κ. Κον. (ἔλαδα, εὐχαριστῶ.) Μικροῦ Ἀνδρονάκι, Σουλιώτισσαν, Φαῖδωντῆ, Ἀρτισμένο Κῦμα, Ἰούλιον Κασσαρ, Ὀραῖο Θαλασσοπόδι (ἑστίασαν.)
 Εἰς ὄψιν ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 7ην Μαΐου, θάπανθω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 172ου Διαγωνισμοῦ Ἀδωνος Μαργίου-Μαίου. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 15ης Ἀπριλοῦ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι τῆς προδασίας ταύτης ἐν ὄψιν δὲν θὰ ἔχουν δημοσιεῖται.]

207. Λεξιγιγίος.
 Κίτοιχος ἔρχεται χῶρσι
 Καὶ μετὰ πρῶτον μαζί.
 Κάνουν σπλάχνον τοῦ ἀνδραίου
 Πού χῶρσι αὐτὸ δὲν εἶ.
 Ἐστίαση ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

208. Μεταγραμματισμὸς.
 Πόλις εἶμαι τῆς Ἑλλάδος,
 Ὅπως ἔχω ἀνὰ μίσητος.
 Ἐν φωνῆν ἂν μάλαξῃ,
 Κλίμαμα σου θάπονησις.
 Ἐστίαση ὑπὸ Γε. Ἰβ. Δ. Νάκου

209. Κυβόλεξον.
 * * * = Χρονικὴ Διαιρείσις
 * * * = Ἀρχαῖα ὄδ.
 * * * = Ἐπίσημα βεβαιωτικὸν.
 Καὶ καθέτοι; τὰ ἴσα.

210. Διπλὴ ἄκο. ἔξ Ἀντιθέτου.
 Νὰ εἰρηθεῖν ἀντίθετα τῶν κίτοιχοι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰ μὲν ἀρχικὰ των ἀποτέλουν Θεῶν, τὰ δὲ τρίτα γραμμικά πο τὴν τρεψὴν.
 Μισῶ, χυμῶν, νίκη, γέρον, ἀπασιδοῦσες.
 Ἐστίαση ὑπὸ τοῦ Βίδοαδάτου.

211. Φωνηενόλοισιν.
 Μῦθος: τν-φλν-π-κν-ψχ
 Ἐστίαση ὑπὸ Παγ. Κ. Λάμπρου

ΑΥΣΕΙΣ

Τὸν Πνευματ. Ἀσπύρ. τοῦ φύλ. 42
 532. Γαλλία (Γαλλ. ἄ ἡ-538. Σόλη (συ, μῆ)-664. Αὐβέση-Κυβέση.
 536. Ἀπῆρστον
 535. **ΑΘΗΝΑΙΣ** το κέ q o o ε. (Ἡ ο μ λ τ ἀνάγγισσον κατὰ στή-
 ΗΜΙΣ Ε Ι Α κας, ἐκ δεξιῶν, ἐκ
 Ν Σ Κ Υ κων κατὰ κ' ἐκ τῶν
 Δ Λ Ε Κ Τ Ω Ρ φωνηενόλοισιν) 687-
 1 1 1 1 1 Ο 541. Διὰ τοῦ Γ: κ α-
 ΣΤΑΥΡ Ο Σ γ ο ε, γ α μ ο ε, γ ε ρ ο ε, ἰ α τ ο ε, ε γ ο ε, 642. **ΤΑΜΒΕΛΙΣ** (Ταχὸς; ἄναρ-
 ἔξ, Μαρία, ἑλκίς Σωφροσύνη, Ἰου-
 σιαίος, Σπάρτη) 648. Ἀνθρώπος ε-
 γράμμασος ἑκὼν ἀπελευθερίων. 644. Εἰς τὰς ἄρας πειρίσθη ὄνησις. (εἰς τὰς ἄρας, - περὶ φρο νι - ε εἰς.)

ΟΙ ΑΥΤΑΙ

ΙΩΝ ἘΒΔΟΜΑΔ. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
 Ὅσων αἱ λύσεις, ἀδοκίμαστος φυλλαδίον, ἐληφθησαν ἀπὸ 2 ἕως 8 Μαΐου.
 Συνοδεύονται με 25 λεπτά

ΑΘΗΝΑΙ: Γ. Ε. Γρηγοριάδης, Θ. Η. Κουρσοπούλου, Λυσιμάχου, Κ. Α. Καραμυτιλής, Μέλασης, Η. Μαρτυροπούλου, Ἡρώς τοῦ Κελεῖς, Κῆμα τοῦ Αἰγαιίου.
ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ: Δ. Ι. Μπαλακῆς, Θ. Γ. Σταυροπούλου, Κ. Γ. Σταυροπούλου, Α. Κ. Παναγοπούλου, Ἐραθίμα Κ. Σταυροπούλου, Ι. Η. Κατατόρης.
ΑΓΡΟΥΣ: Α. Β. Μαγειρῶς, Ἰω. Α. Γκοῦμας.
ΒΟΥΛΥ: Ἰω. Α. Καραντινῆς.
ΦΩΣΝΙΚΗΣ: Κ. Ι. σωφροσύνης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Μαργαρίτα Βουγιούκα.
ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ: Νικητοῦ Η. Μαλαροῦλη, Ἄνα Ναιάπουλου, Φανή Κατσὺ.
ΚΕΚΡΙΡΑΣ: Μαρία Σ. Μελῶν.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Κολλοπούλου, Γ. Η. Γεωργῆς, Γ. Κ. Ἀναστασοπούλου, Μαρία Α. Κολλοπούλου.
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Μίνα Κουκουρῆ, Θ. Α. Μαρτύρης, Ἄλκινα Η. Δημηδῆλη, Παναγιώτα Α. Γεωργῆς, Γεωργιάννα Ζ. Ἀθανασίου, Ἐλένη Μ. Πατριολοῦ, Γ. Ε. Γεωργῆς, Π. Α. Λορένδος, Ὀλυμπία Βλάχου, Κίχη Γ. Μισοῦ, Κέ Σ. Ἡλιόπουλος, Χαϊρά, Γ. Γρηγοροπούλου.
ΣΑΜΟΥ: Ἰω. Κ. Παπαεξαρχίου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Ἐδνα. Μ. Μιχαλοπούλου, Βασ. Α. Τσιδάντας.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Γ. Ι. Φουσσῶρας, Ν. Ἀγ. Βουγιούκας, Γ. Ν. Κόραλης.
ΧΙΟΥ: Ἀθαν. Ι. Ἀλεωνῆ, Ματρώνα Μ. Μονοφύλου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ὅλων τῶν ἀνωτέρω τὰ ἐνόμηται, κᾶθὼς καὶ ὅλων τῶν ἀποσταλέτων δεκτῶν λατρεῖων μόνον με τὴν ἰδίαν των, ἐπέθεσαν εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ διαφωδήσαν αἰ εἰς τὰς τρεῖς: Γ. Γρηγοριάδης, Β. Γρηγοριάδης ἂν Ἀθῆναις, Κατὶνα Μιχαλοπούλου ἐν Πειραιῶι καὶ Βασίλειος Ἀγγ. Τσιδάντας ἐν Τριπόλει, οἱ ὅσοι οὐκ ἀνεγνώφθησαν εἰς τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1 Ἰουνίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Μέχρι 10 τὸ πολὺ λέξων, μὲ ἀπλά στοιχεῖα δρ. 2 (ὁ ἐλάχιστος δρος) Πᾶσαν τὴν 10 λέξ. 20 λέξ. ἢ λέξας, με πᾶσα δὲ στοιχεῖα λεπ. 30 καὶ με κροφαλία λεπ. 40. Ὁ χαριστικὸς στίχος δρ. 1.]

[111-173]
Αγαπήται μου Ἑλλάδα καὶ Δόλα Γρυμμοπούλου, ἀποκρισιακῶς ἐλατρεῖ ἀπὸ τῆς μου καὶ ἔχει ἀφετηρησιὰ, δι' ἣν ἀδίκως παρεκλήθηται ἡ Ἑλλάς ληρμονήσανε διὰ κίτοιχοι κλίμενα λογαφωμένη πάντοτε διὰ τῆς Σπάρτης Ἀγγελοῦ τῆς φιλετῆρας μας Διαπλάσις; Ἐν τούτοις ἀπήνησε εἰς κάρτες Σας ἐλκεταίως, εὐχαριστῶ δ' ἐκ νέου, ὅπως ἀκόμη περισσότερο διὰ τὰ συγκλητικῶτα γιά τὸ Δημοψηφισμα.

ΙΔΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

[111-173]
 Ὀλοφῆρα εὐχαριστῶ σ' όλους τοὺς φίλους, ποὺ εἰχανε τὴν κάλισην νὰ με φηφισοῦτε. — Παγαγῆσαν Ὀναίρο

[111-174]
Αγαπήτισσιν κάρτες Ἑλληνιστί, Γαλλιστί καὶ Ἰταλῆσι διὰ Ἀναπλάσις; — Ἀναπλάσις

[111-175]
Πεδοῆς Ἑλλάς, μέγαλος ἔχρην διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Δημοψηφισματος. Ἐχαρδῶς αἶς συγκλητῶ.

[111-176]
Δίων τῆς Χαιρωνείας

[111-176]
Ολοφῆρη Μαργῆ, διὰ τὴν ἀφόρρον τῶν συναδέλφικων συμπεριθεῖων Σας, ἔκφραζεν, ἣτις ἀσπάζε καὶ τὴν Σωφραν τοιαύτην τῶν ἰδίων μου. Σὰς εὐχαριστοῦ ἀπὸ τῆς ἐξῆς. Ἐπιμένετε, ὅπως ἂν ἀναπλάσις ἡ ἀναπλάσις μου, μὴ ἀναπλάσις Μ. Μυστικῶν (111-45) ἀγγελοῦ μου, με τὴν ἐπανάληψιν τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν μου πρὸς πάντας τοὺς ἐγγίως προτειναντάς μου ἀναπλάσις.

ΙΔΩΔΗΣ ΕΛΛΑΣ

[111-177]
Μπομπουλιάνη, δέχαται τὴν πρότασιν σας; ἀναμένει. — Σουλιώτισσα

[111-178]
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ἘΛΕΥΘΕΡΑ ΕΛΛΑΣ,

[111-178]
Πρόβλη ἐν Ἀθῆναις ἰσχυροτάτος σύλλογος, σκοπὸν ἔχων τῆς διδασίαν τῆς Διαπλάσις. Ζητήσανε Καταστατικὸν. Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι. Συνοδωαί: Τρίμ. 0.75, ἔξαρ. 1.50, ἐπιστ. 3.00.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΣ

Γενικό Ἀρχηγός: Φανή τῆς Πατριδος
ΤΜΗΜΑ ΣΥΛΛΟΓΗΤΩΝ
 Πρόεδρ: Ἐυδοῦς Σπαραγγός, Ἀντιπρ: Ἰω. Μπιτινῆρας, Ταμίσι: Σωκρ. Μαμάνης, Γραμμ: Ἀχ. Μπαράνης, Συμβ: Χρ. Παγανας, Ἀλαί: Ἰβω. Ἀσκητόπουλου, Αἰσχόλου 47, Ἀθῆναι.

ΤΜΗΜΑ ΣΥΛΛΟΓΗΤΩΝ

Πρόεδρ: Μικροῦ Πηγη, Γραμμ. καὶ Ταμίσι: Δορ. Ἀσκητοπούλου, Αἰσχόλου Ἀσκητόπουλου, Αἰσχόλου 47, Ἀθῆναι.